

131 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 16.V 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Trångsund den 16:de Majj 1833.

Min Egen Broder.

Sedan jag sednast skref, och erhöit Bref af dig, har jag sett förnämligast Italien, och Spanien, åtminstonen delar af dem, och är nu åter lyckligen här genom Guds bistånd, Sedan sista Fredags Jag har under resan varit frisk nog, utom gickt kramperne som nog ofta infinner sig, fast jag försökt iagtagga all möjlig försigtighet, det har ändå varit litet bättre nu på Hem resan sedan jag i Livorno rådfrågade en läkare. Jag vet väl ej vist om du nu är i Helsingfors, dit jag ämnar skrifva detta bref, men tarded dock för afgjort, och skyndar mig att skrifva i hopp om att få några kärkomna rader och underrättelser, till svar ifrån dig och önskar af Hjärtat, att de måtte blifva goda.

Jag har ännu ej haft något bref Hemifrån, men skrifer i dag till Pappa och tror mig före afresan härifrån, som lärer bli till Lifverpool få svar. Annu lärer vara i Frantzila. Jag skall äfven skrifva till Henne, när jag får tid här, dock önskade jag gärna veta huru hon mår och hvad hon tycker om sig, där hon är. kanske du vet det

Hvad mig föröfrigt angår, så kan jag ej säga annat än att jag har så braf, som jag kan få någonstades, men är ändå ej riktigt nöjd. det är också endast mit egit fel, men jag kan ej ändra det, men har tillika lärt att man ej bör handla emot sina grund eller före föresatts (huru du vill kalla det), du kan väl tycka att det är dåragtigt, jag vet också att det ej inträffar på alla, men på de flästa, är mit påstående; Jag menar och tror att man aldrig bör tjena, anlita eller stå i minsta förbindelse till en slägtinge, ifall man gör det bör man förut mycket noga känna dess Carcter. Jag skall åtminstonen agta mig därföre, härefter; ty jag tycker förmin del att det är svårt, i det minsta förargeligt att när man fullgjort sin skyldighet som tjenare ännu hafva någon som slägtinge ehuru man i det hela ingenting är, som är det värsta. Står man i förbindelse så är det nå för någo, men väl betalt blir det altid. Jag till exempel har nu lärt, litet navigation på resan, men hade kunnat lära mycket mera med en annan, som haft lika vilja att gifva undervisning, ty när jag fått ett exempel och fått det färdigt och han, då är på däck, så måste jag be honom ner, göra honom omak det vil jag ej, Ehuru jag vet att han gärna gör det? hvarför ej, han är slägt skall jag vänta då går den tid som, jag har frii till hvila, och uppofrat för att lära något, förbi fören tid är det ej förargeligt. en annan gong blir det ej något af ehuru jag kunde umbära sömnen när han ej är nere. Jag vill ej bedja honom, ty jag kan ej förmå mig därtill, det är således ömse sidig Stolthet som är vållande därtill, Jag kan ej vara slaf han är min förman, med en nog dryg del af frånstötande Högfärd och jag vill ej begära att vara kamrat med honom som min Capten, men snell gången gör oss öfvermodiga, och skepparer i allmänhet är ej Små gubbar. Att en dyrbar tid således går förlorad, är det jag sörjer, men ej kan hjälpa, att gå ifrån vill jag mindre än jag kan, ty det, vore utan orsak, i deras ögon som ej känner förhållandet, jag skulle blifva ansedd som en, an flyttfogel ådraga mig åtlöije samt på alt vis blifva misskänd, och ännu värre stöta Wilhelm utan minsta Orsak. Jag måste således finna mig i min belägenhet, och vara klokare härnest. Wi lärer nu komma att gå på Liverpool, och därifrån hit igen med Salt, och om vi hinner ut på vintern. kl. är redan 12 på Natten och i morgon i god tid skall jag upp till staden, Jag måste därföre sluta, och det med en kär Helsning,

och upprigtiga Önskingar för din Vålgon Lef väl Älskade Broder önskar
din Egen

August.

P. S. Det beror af dit brefs snara ankomst och dess innehåll om jag
skrifver ännu härifrån, Helsa V. Stromberg samt Ahla. Adjeu

10 **132 STORMÄKTIGSTE, ALLERNÅDIGSTE
KEJSARE.**

HUB, JVS handskriftssamling

||*Afskrift.*||

10 ||*Af Lille*|| Sällan uppgår en lycka, sådan som denna dags, för vårt Foster-
land och Eders Kejslerliga Majestäts Trogna Finska Undersåtare, sällan
fyllas deras sinnen af den glädje och hänryckning, hvilken endast E⟨ders⟩
K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s Höga närvaro kan ingifva. Lifligast och djupast
20 fattas likväl denna glädje, högst skattas denna lycka af den Ynglinga-
Corps, som i dag har den Nåden, att nalkas E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajes-
tät⟩s Höga person. Derföre hafve vi vågat, att af E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨a-
jestät⟩ i djupaste underdånighet utbedja oss denna Nåd, med hvars ernå-
ende vi emottagit ett nytt och det mest ojäfaktiga vedermåle af E⟨ders⟩
K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s faderliga huldhet. Det är för E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩
M⟨ajestät⟩s Finlands Invånare bevista Nådiga bevågenhet; för våra lagars
beskydd och den omvårdnad, Vi, såsom Nation, åtnjutit; för de stora och
oskattbara välgerningar, hvarmed E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩ hugnat
30 detta Lärosäte: för detta praktfulla Tempel, som för aflägsna kommande
åldrar skall vittna om E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s kärlek för veten-
skaperna och Kejslerliga frikostighet; för de rika litterära skatter, hvar-
med E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩ begåfvat dess Bibliothek; för E⟨ders⟩
K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s hägn af vårt Fosterländska språk, genom inrättan-
det af en ny Lärostol för detsamma; och för alla E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ Ma-
jestäts öfriga välgerningar och Nådebevisningar, hvaribland vi framför
allt med stolthet och förtjusning räkna den Nåden, att ännu fortfarande
40 såsom vår, Högste Styresman få vörda E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajestät⟩s
Höge Son och Thronföljare — det är för allt detta, som Finlands Stude-
rande Ungdom i djupaste underdånighet för E⟨ders⟩ K⟨ejslerliga⟩ M⟨ajes-
tät⟩s fötter nedlägger sin varmaste tacksägelse.

50 ||*Eget opus*|| Värdes derjemte, Höge Monark! nådigt upptaga vår för-
säkran om den djupa undersåtliga vördnad och innerliga tillgifvenhet,
hvarje Finsk Student för E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩ hyser; värdes upptaga vår bön
om tillgift för hvarje vår förseelse, som bedröfvat E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩s Fa-
dershjerter; Men måtte E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩ anse de oordningar, hvilka ty
värr stundom inträffat, icke såsom öfverlagda företag, riktade mot all-
männa Lagen och Ordningen, utan såsom yttringar af ungdoms- obe-
tänksamhet och öfvermod; Värdes E⟨ders⟩ M⟨ajestät⟩ tro, att vi inse vår
ställning i samhället, att vi finna, huru litet dess Institutioner böra vara
föremål för deras omdöme, hvilka ännu sjelfve uppfostras till att förstå
desamma, att vi inse det falska och öfverspända i tidens anda och huru illa
förstådd den frihet är, som dagen hyllar; Värdes tro, att vi erkänna För-
synens vårdande hand i den skickelse, som skilt Finland från sina fordna
förbindelser, för att sålunda rädda återstoden af dess språk och med det-
samma dess nationalitet; Värdes tro, att vi med rördt hjerta erkänna